

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 23767/2024
25.06.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Јелице Бојанић Керкез, Радославе Мађаров, Зорице Булајић и Ирене Вуковић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Владимир Мишковић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије - Министарство за рад, запошљавање, борачка и социјална питања, чији је законски заступник Државно правобранилаштво, Београд, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1673/24 од 10.07.2024. године, у седници одржаној 25.06.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1673/24 од 10.07.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1673/24 од 10.07.2024. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 15194/22 од 05.12.2023. године, исправљеном решењем истог суда П 15194/22 од 17.01.2024. године, ставом првим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име накнаде штете због неисплаћених износа инвалиднине за период од 01.08.2018. године до 28.05.2020. године, исплати месечне износе као у овом ставу изреке са законском затезном каматом од доспелости сваког појединачног месечног износа до исплате. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 167.250,00 динара са законском затезном каматом од извршности одлуке до исплате. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев за исплату законске затезене камате на износ од 167.250,00 динара почев од 05.12.2023. године до извршности пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Београду 1673/24 од 10.07.2024. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба тужене и првостепена пресуда потврђена у ставу првом изреке. Ставом другим изреке, преиначено је решење о трошковима поступка садржано у ставу другом изреке првостепене пресуде тако што је обавезана тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 201.162,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате. Ставом трећим изреке, одбијени су захтеви тужиоца и тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучује применом одредбе члана 404. Закона о парничном поступку.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/11 ... 10/23) ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Предмет тражене правне заштите је накнада штете по основу неисплаћене инвалиднине тужиоцу у периоду од 01.08.2018. године до 28.05.2020. године, у чињеничној ситуацији да је решењем САПК, Покрајинска управа за борачка и социјална питања, Приштина од 27.12.1976. године, тужиоцу, као војном инвалиду у миру шесте групе са 60% инвалидитета, признато право на личну инвалиднину почев од 01.01.1975. године па убудуће, све док испуњава законом прописане услове, те да у утуженом периоду тужена није исплаћивала тужиоцу инвалиднину. Стога су нижестепени судови усвојили тужбени захтев применом члана 172. Закона о облигационим односима у вези чланова 28, 69. и 95. Закона о основним правима бораца, војних инвалида и породица палих бораца („Службени лист СРЈ”, бр. 24/98 ..., „Службени гласник РС”, бр. 101/05, 111/09 и 50/18) и члана 1. Протокола 1. уз Европску конвенцију за заштиту људских права и основних слобода.

Побијана другостепена пресуда не одступа од судске праксе у погледу примене одредбе материјалног права ни у односу на право тужиоца на исплату доспелих месечних износа који су предмет његовог потраживања, који тужиоцу нису исплаћени незаконитим и неправилним радом органа тужене (члан 172. став 1. ЗОО), ни у погледу затезне камате на доспеле неисплаћене износе, јер проузрокована штета доспева даном њеног настанка (члан 186. ЗОО).

Имајући у виду наведено, Врховни суд налази да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужене као изузетно дозвољеној, јер не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права, због чега је одлучено као у ставу првом изреке, на основу члана 404. став 2. ЗПП

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Чланом 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради накнаде штете на име неисплаћене инвалиднине поднета је 29.05.2020. године, вредност предмета спора побијаног дела је 357.818,11 динара.

Имајући у виду да су у овом случају ради о имовинскоправном спору, у коме вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде не прелази динарску противвредност 40.000 евра према средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је Врховни суд утврдио да је ревизија тужене недозвољена, применом члана 403. став 3. ЗПП.

Из наведених разлога, на основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Весна Субић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић